

בש"פ 1202/21 - מדינת ישראל נגד פלוני

בבית המשפט העליון

בש"פ 1202/21

לפני:

כבוד השופט י' עמית

המבקשת:

מדינת ישראל

נגד

המשיב:

פלוני

בקשה שנייה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996, ובהתאם לסעיפים 10 ו-10ג לחוק הנוער (שפיטה, ענישה ודרכי טיפול), התשל"א-1971, בארבעים וחמישה ימים החל מיום 26.2.2021, או עד מתן פסק דין בת"פ 23510-07-20 בבית המשפט השלום לנוער באשדוד, לפי המוקדם

תאריך הישיבה:

י"ג באדר התשפ"א (25.2.2021)

בשם המבקשת:

עו"ד רוני זלושינסקי

בשם המשיב:

עו"ד רז קרן ישועה

החלטה

בקשה שנייה להארכת מעצרו של המשיב לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), ובהתאם לסעיפים 10 יב ו-10 יג לחוק הנוער (שפיטה, ענישה ודרכי טיפול), התשל"א-1971, בארבעים וחמישה ימים. נציין כי המשיב הוא יליד 6.1.2003 כך שבימים אלה הוא עומד להפוך לבגיר.

1. ביום 12.7.2020 הוגש לבית המשפט השלום לנוער כתב אישום נגד המשיב, אשר מייחס לו עבירה של ניסיון שוד לפי סעיף 403 סיפא + 402(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק); עבירה של איומים לפי סעיף 192 לחוק; עבירה של גניבה לפי סעיף 383(א)(1) לחוק; וניסיון גניבה לפי סעיף 383(א)(1) + סעיף 25 לחוק.

2. לפי האישום הראשון, ביום 9.6.2020 הגיע המשיב לחנות מכולת (להלן: החנות) באשדוד. בעת שהמוכר בחנות נכנס לשירותים, נטל המשיב ארבע אריזות ("פקטים") של סיגריות בשווי 1,200 ₪ ועזב את המקום בריצה. כשעה לאחר מכן, חזר המשיב לחנות וביקש לרכוש קופסת סיגריות. המוכר השיב כי הוא עסוק עם לקוח אחר ושתיכף יתפנה אליו. בתגובה, המשיב איים על המוכר שאם לא ייתן לו סיגריות מיד הוא יכה אותו. בהמשך לכך, המוכר מכר למשיב סיגריות.

ביום 18.6.2020 הגיע המשיב לחנות. המוכר, אשר זיהה אותו מהאירוע הקודם, התקשר לבעל החנות (להלן: המתלונן) להתריע כי המשיב חזר. המשיב שאל את המוכר למי הוא התקשר, ומשזה סירב לענות, המשיב איים שאם לא יספר לו - הוא ידקור אותו. בסמוך לאחר מכן החל המשיב להכניס קופסאות סיגריות שהיו בעמדת הקופה לתוך שקית שהייתה ברשותו, אולם המוכר בעט בשקית והפיל אותה מידי המשיב ובכך מנע ממנו לקחת את הסיגריות. בשלב זה הגיע המתלונן לחנות, ושאל את המשיב מה מעשיו בעמדת הקופה. לאחר חילופי דברים בין השניים, הודיע המתלונן שהוא מזעיק את המשטרה למקום, ובתגובה המשיב עזב את החנות.

ביום 3.7.2020 הגיע המשיב לחנות כשברשותו סכין ארוכת להב (להלן: הסכין), לבוש בגדים שחורים, כאשר הוא עוטה מסכה כירורגית על פניו. בזמן זה, המתלונן ומספר לקוחות שהו בחנות. המשיב אמר למתלונן כי ברשותו מספר סרטונים המתעדים את האחרון "נוגע בבחורות". בהמשך, המשיב אמר למתלונן כי הוא מ"הצבא של נפתלי" ושהוא רוצה לדבר עם המתלונן ולסגור את העניין. לאחר שכלל הלקוחות יצאו מהחנות, שלף המשיב את הסכין, ניגש למתלונן אשר עמד ליד הקופה, והורה לאחרון למסור לו את הקופה, תוך שהוא מכוון את להב הסכין לעבר חזהו של המתלונן. בשלב זה, המתלונן תפס את ידו של הנאשם בניסיון למנוע ממנו לפגוע בו, אך המשיב העביר את הסכין לידו השנייה והחל להכות את המתלונן עד שהצליח להשתחרר מאחיזתו, ואז ברח מהמקום.

3. לפי האישום השני, ביום 7.5.2020 הגיע המשיב לחנות "ניו פארם" בקניון לב באשדוד כשהוא עוטה ברדס על ראשו ומסיכה על פניו. עובדת בחנות הבחינה בהתנהגות חשודה של המשיב וקראה למאבטח הקניון. המאבטח פנה למשיב וביקש ממנו להתלוות אליו מחוץ לחנות הפארם. ביציאתו מהחנות, המגנומטרים החלו לצפצף. בשלב זה המאבטח ביקש מהמשיב למסור לו את הדברים שנטל מהחנות אך האחרון סירב. משכך, הוזעקו למקום שוטרים שערכו חיפוש על המשיב ומצאו על גופו, בתוך מכנסיו, שני בשמים בשווי כולל של 678 ₪.

4. בד בבד עם הגשת כתב האישום ביום 12.7.2020, הוגשה לבית המשפט בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים נגדו. נטען, בין היתר, כי כנגד המשיב קמה עילת מעצר מכוח סעיף 21(א)(1)(ב) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק סדר הדין הפלילי), שכן מעשיו של המשיב מוכיחים כי הוא עמוד 2

מסוכן לציבור; וכי מעשי המשיב בכלל, והשימוש בנשק קר בפרט, מקימים חזקת מסוכנות מכוח סעיף 21(א)(1)(ג)(4) לחוק סדר הדין הפלילי, שהנטל להפריכה מוטל על כתפיו. עוד צוין בבקשה כי על אף גילו הצעיר של המשיב, יש לו עבר פלילי הכולל הרשעה בעבירות של החזקת סכין, תקיפה לשם גניבה, איומים, ניסיון תקיפה, הפרת הוראה חוקית והיזק לרכוש. המשיב ריצה עונש מאסר בפועל בגין עבירות אלו. כמו כן, כנגד המשיב תלויים ועומדים שני כתבי אישום נוספים: הראשון מייחס לו עבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש (ת"פ 40160-09-19), והשני מייחס לו עבירות תקיפה הגורמת חבלה של ממש ואיומים (ת"פ 18849-08-19). על כן, נטען כי אין חלופת מעצר אשר יכולה להבטיח את מטרות המעצר.

5. באותו יום, לאחר הקראת כתב האישום, בא כוח המשיב ביקש לדחות את המשך הדיון לצורך העתקת חומר הראיות וגיבוש חלופת מעצר. בית משפט קמא נעתר לבקשה והורה על מעצרו של המשיב עד להחלטה אחרת.

6. ביום 23.7.2020 התקיים דיון באשר לקיומן של ראיות לכאורה. בא כוח המשיב הסכים לקיומן של ראיות לכאורה אך ביחס לחלק מהאישומים. בהחלטתו מיום 2.8.2020 קבע בית משפט קמא כי קיימות ראיות לכאורה; וכי התנהגותו של המשיב מבססת עילת מסוכנות ואף חשש לשיבוש הליכים והתחמקות מהליכי שפיטה.

ביום 29.7.2020 התקיים דיון שבו ניתן מענה לכתב האישום ובו הודה המשיב בחלק מהאישומים נגדו.

7. בתסקיר מיום 30.7.2020 צוין, בין היתר, כי המשיבשהה במסגרות חוץ ביתיות מאז היותו בן 11; כי הוא בעל נטייה להתנהגות אימפולסיבית ותוקפנית; כי הוא אינו מפנים את מצבו; כי הוא שולל שימוש בחומרים ממכרים; כי הוא נעדר מוטיבציה לערוך שינוי אמיתי; כי הוא מצוי בסיכון גבוה להמשך התדרדרות; כי השהייה בכלא אינה מרתיעה אותו, ולא הובילה לתובנות כלשהן ביחס למצבו; וכי הוא שלל כל הצעה לחלופה במסגרת, שהיא החלופה היחידה שעליה ניתן להמליץ בעניינו.

ביום 9.8.2020 הוגש תסקיר משלים בו צוין, בין היתר, כי נבחנו מספר חלופות מוסדיות עבור המשיב אך הלה סירב לכל מסגרת טיפולית שיקומית, על אף הניסיונות לשכנעו. לאור סירובו, שירות מבחן נמנע מלהמליץ על חלופה בעניינו של המשיב.

8. נוכח סירובו של המשיב לבחון כל חלופה טיפולית, בהחלטתו מיום 10.8.2020 הורה בית משפט קמא על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים נגדו.

9. ביום 3.1.2021 ביקשה העוררת להאריך את מעצרו של המשיב בארבעים וחמישה ימים (להלן: הבקשה הראשונה). תחילה המשיב לא הסכים להארכת מעצרו, אך לאחר היוועצות עם בא כוחו, קיבל את המלצת בית משפט זה (השופט א' שטיין) והסכים לבקשה הראשונה (ראו: בש"פ 25/21 מדינת ישראל נ' פלוני (10.1.2021)).

10. למען שלמות התמונה, יצוין כי דיון לשמיעת הראיות נקבע ליום 29.9.2020 אך נדחה לבקשת המשיב ליום

24.11.2020. ביני לביני, התקיים בין הצדדים משא ומתן לצורך גיבוש הסדר טיעון אך הדבר לא הסתייע. ביום 24.11.2020 התקיים דיון לשמיעת ראיות בו העידו רוב עדי התביעה. דיון המשך לשמיעת הראיות נקבע ליום 6.1.2021 אך נדחה ליום 3.3.2021 בעקבות כניסתם של מספר גורמים הקשורים לתיק לבידוד.

11. מכאן בקשת המדינה להאריך את מעצרו של המשיב בפעם השנייה (להלן: הבקשה השנייה).

השיקולים הצריכים להארכת מעצר על פי סעיף 62 לחוק המעצרים מוכרים וידועים ולא אחזור עליהם. לא נעלם מעיני כי המשיב היה קטין בעת ביצוע המעשים המיוחסים לו על פי כתב האישום, אך קטינות אינה מקנה חסינות והמעשים בוצעו לכאורה בהיותו על סף הבגירות. מכל מקום, נקל לראות כי אורחותיו של המשיב, מגיל צעיר, מלמדות כי נשקפת ממנו מסוכנות של ממש. המשיב חזר לחנות מספר פעמים במטרה לגנוב סחורה, תוך שהוא מאיים בסכין על המתלונן. על אף גילו הצעיר, המשיב כבר ריצה עונש מאסר בפועל של שמונה חודשים, אך הוא לא הפנים את לקחו. התסקיר בעניינו של המשיב אינו מלהיב, בלשון המעטה. מהתסקיר עולה כי המשיב אינו מכיר במצבו, ושירות מבחן העריך שהחלופה המתאימה למשיב היא חלופה מוסדית, אך המשיב ממשיך לסרב להמלצה זו.

12. על רקע האמור לעיל, אני נעתר לבקשה ומורה על הארכת מעצרו של המשיב החל מיום 26.2.2021 למשך 45 יום, או עד למתן פסק דין בת"פ 23510-07-20 בבית משפט השלום לנועד באשדוד, לפי המוקדם.

ניתנה היום, י"ג באדר התשפ"א (25.2.2021).

ש ו פ ט